

# L'actriu de Figueres Àngels Bassas fa el salt a la direcció teatral: “Ara sé comunicar des de la calma i l'amor”

Amb el musical *Enrollados en el tiempo*, estrena una nova etapa després de 35 anys dalt de l'escenari i una carrera consolidada com a escriptora. La proposta s'ha estrenat a Barcelona i transporta el públic a la música i la màgia de la dècada dels 80.

---

Després de 35 anys damunt dels escenaris i una trajectòria literària consolidada amb més de tretze llibres publicats, Àngels Bassas debuta com a directora teatral amb el musical *Enrollados en el tiempo*. L'obra es pot veure a la Sala Calassanç de Barcelona fins al 2 de novembre. Parlem amb ella sobre aquest nou repte creatiu, la maduresa artística i la importància de dirigir des del cor. Em fa molta il·lusió viure aquesta experiència, que ha estat espectacular i que ja tinc ganes de repetir. Pel que em diuen els intèrprets, que canten, ballen i són molt bons, estan encantats amb la direcció. Crec que fa més de 35 anys que trepitjo escenaris i, quan hi pujo, em sento com un més. Això em permet donar indicacions des d'un lloc molt empàtic: conec les seves vulnerabilitats i parlo el seu idioma. Són vuit intèrprets a escena, amb músics en directe i un equip tècnic compromès. Aquest muntatge ha estat possible gràcies a la valentia de la Yolanda Puga, una productora valenta i independent. Cal posar en valor que una dona decideixi apostar per un projecte com aquest, posi diners de la seva butxaca i busqui patrocinadors. Ella ve del món del cinema i ens coneixíem d'altres projectes cinematogràfics, i quan em va proposar dirigir-lo, li vaig dir que sí sense pensar-m'ho. És un text de Carlos Salas, un especialista en música dels anys 80, que ha creat un autèntic revival d'aquella època. El va escriure durant la pandèmia, inspirant-se en la història real d'una amiga que va morir molt jove. A l'escenari, hi tenim un element clau: un cub de Rubik gegant, gairebé màgic, que funciona com una màquina del temps i ens transporta fins al 1989. Aquest és el punt de partida perquè la protagonista, la Isabel, faci un viatge emocional al passat, on retroba la seva joventut, els seus amics i amigues, i té l'oportunitat d'intentar resoldre algunes coses pendents abans de tornar al 2025. Aquest desig de la protagonista ens permet transportar l'espectador als anys 80 i recrear escenes icòniques de l'època: les classes de BUP i COU, l'estètica de les discoteques amb la mítica bola de miralls, i, per descomptat, els vestuaris amb les muscleres, els escalfadors, els colors cridaners i els cabells crepats. Viurem aquell ambient a través de l'escola, les festes i tot aquest imaginari tan visual. L'obra inclou 30 cançons mítiques dels 80 i una vintena de coreografies. A més de cantar i ballar, els intèrprets també han de donar veracitat a tot plegat, i he intentat aportar una posada en escena molt sincera tant quan parlen, quan canten o quan ballen. Els intèrprets ho han agraït molt, i el públic aplaudeix després de cada número, i abans fins i tot de començar l'espectacle ja hi ha aplaudiments. La gent ve amb ganes de passar-s'ho bé. Quan sonen cançons molt conegudes de Loquillo, Miguel Bosé o Alaska, el públic comença a picar de mans, a cantar, i es crea una comunitat molt especial. Mai havia vist una cosa així. Està clar que la nostàlgia pels anys 80 connecta moltes generacions. Hi ha emissores dedicades només a aquella dècada, i ara veiem pares i mares que porten els seus fills al teatre, perquè la música d'aquella època ha tornat amb força. El repartiment també és molt jove, amb una preparació increïble: és una nova generació d'intèrprets que ja venen formats per cantar, ballar i interpretar com autèntics professionals. La banda de músics també forma part activa de l'espectacle: la Irene Chao ha fet els arranjaments i fins i tot ha compost un tema original per a l'obra, *Enrollados en el tiempo*. A escena, som vuit actors i dos músics a primera línia, i quan canten plegats el públic ho viu com si fos una festa, una discoteca, o fins i tot un concert: abans de començar, ja aplaudeixen i, quan sona una cançó mítica, la gent s'aixeca, canta, fa palmades... És molt emocionant. Més enllà de les bones crítiques i del feedback tan positiu del públic i de l'equip, el que realment m'enduc és la satisfacció amb la meua posada en escena i amb el moment vital en què em

trobo. Amb la maduresa, crec que sé comunicar les coses amb més temperança, amb el bagatge de l'experiència. Això no ho hauria pogut fer amb 20 anys. Ara sento que puc transmetre aquest coneixement a altres persones, amb amor. L'experiència humana ha estat preciosa. L'equip d'actors, la productora... Hem fet molta pinya i això dona un plus a qualsevol producció. No sempre passa, però aquí s'ha produït un petit miracle. Tant de bo! La idea és poder portar l'espectacle a altres punts de l'Estat, com Madrid. De moment, és segur que anirem a Barberà del Vallès i l'obra està oberta a contractació. Es representa els caps de setmana, dissabtes i diumenges a les sis de la tarda, a la Sala Calassanç (carrer Sant Quintí, 19), just al costat de l'Hospital de Sant Pau. Actualment, estic donant classes a tres escoles i continuo col·laborant amb Planeta Audio, on estic a punt d'enregistrar un nou audiollibre que suposa tot un repte interpretatiu. Es tracta d'una novel·la, amb un personatge que es desdobla en dues veus. És una feina que m'apassiona: com a narradora no només has de donar veu als diferents personatges, sinó també aconseguir que l'oient segueixi el fil i identifiqui qui parla en tot moment. Des de la pandèmia, el consum d'audiollibres ha crescut molt, i tot i que a països com el Regne Unit o Alemanya és un format consolidat, aquí a Espanya s'està posant cada cop més de moda. Molta gent els escolta mentre fa esport o condueix. A Planeta, treballen amb narradors i actors molt preparats, i per aquest projecte m'he reunit amb l'autora per preparar-lo conjuntament. El món dels audiollibres ha evolucionat molt: contràriament al que es pensava, no han suplantat el llibre en paper, sinó que han sabut conviure i complementar-se perfectament. També estic escrivint un musical per a l'Escola de Música de Sant Andreu, inspirat en la història real de la fàbrica Fabra i Coats.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2025/11/02/lactriu-escriptora-figuerenca-angels-bassas-salt-direccio-123233212.html>